

PHOENIX ART DIVISION
PRESENTS

THE LAW
THE LOCAL ART WINDOW

THROUGH THE EYES OF EELAM REFUGEES

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

Contents

உள்ளடக்கம்

Artists

Story 1	Harshana
Story 2	Samjugtha / Anusha
Story 3	Nishan
Story 4	Shaumya
Story 5	Oviya
Story 6	Thaaraga
Story 7	Janani
Story 8	Sabi
Story 9	Anusika
Story 10	Anjaly
Story 11	Gaya
A Story Oneself	Shawmya

**THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES**

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

Artists

கலைஞர்கள்

SHAUMIYA THAARAGA SAMJUGTHA SABI

OVIYA GAYA JANANI SHAMMYA

HARSHANA ANUSHA ANJALY NISHAN ANUSIKA

**THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES**

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

Story 1

Harshana | கர்சனா

Historical Context

There is no historical content. I just tried to tell his story. But the style of the art is inspired by anime and Comics.

Artist's Intent

This pure soul had to experience a lot of pain caused by the war. but even after he has been injured by all what happens to him, he remains pure.

Themes & Symbolism

The colours are chosen on purpose. White represents the pure self. and red all the pain he had to suffer. the pure soul has been tainted because the war had forced a cruel and unfair fate into his life. The weapon is a Shuriken which is often used in anime as a weapon of ninjas.

Connection to the Exhibition

I tried to cover all the pain than young man had to go through.

வரலாற்றுப் பின்னணி / வரலாற்றுகூழல்

என் ஓவியத்தில் நேரடியாக வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் இல்லை: நான் அவரின் கதையை சொல்வதையே நோக்கமாகக்கொண்டேன். ஆனால், எனது கலைத்தோற்றம் அனிமே மற்றும் காமிக் (கார்டூன்) வகையால் வெளிப்படுகிறது. இதனால் கதையின்காட்சி முறையும் அவற்றின் தாக்கத்தால் உருவாகியுள்ளது.

கலைஞரின் நோக்கம்

இந்த ஓவியத்தில் ஒரு தூய்மையான ஆன்மா/உள்ளம் போரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட மிகுந்த வேதனையை அனுபவிக்க நேர்ந்ததை காட்டுகிறது. அவரது உடல், மனதளவில் பலகாயங்களை சந்தித்திருந்தாலும் – அவரது உள்ளம் எப்போதும் தூய்மையாகவே இருந்தது. இந்த ஓவியத்தின் மூலம், அநியாயமாக விதிக்கப்பட்ட கொடூர வாழ்க்கையிலும் அவரது மனோபலத்தையும், துன்பங்களை எதிர்கொள்கின்ற சக்தியையும் நான் வெளிப்படுத்த விரும்பினேன்.

கருத்துக்களும் சின்னங்களும்

இந்த ஓவியத்தில் நிறங்கள் குறிப்பாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவை :

- வெள்ளை (White) → தூய்மையான ஆன்மாவை/உள்ளம்குறிக்கிறது.
- சிவப்பு (Red) → அவர் அனுபவித்த சகல வேதனைகளையும் சின்னமாக காட்டுகிறது.

அவர் தூய்மையான ஆன்மா மனதளவில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது, ஏனெனில் போர் அவர் வாழ்க்கையில் மாற்றமுடியாத கொடூர அநியாயங்களை திணித்துள்ளது. அவரகையில் உள்ள ஆயுதம் சுரிகென் (Shuriken), இது அனிமே உலகில் நிஞ்சாக்கள் பயன்படுத்தும் ஒரு முக்கியமான ஆயுதமாகும். இது அவர் எதிர்கொண்ட போராட்டத்தையும், தப்பிக்கவேண்டிய கட்டாயத்தையும் பிரதிபலிக்கிறது.

கண்காட்சியுடன் தொடர்பு

“ஈழக் ஆகதிகளின் கண்கள் வழியாக” என்ற கண்காட்சி கருப்பொருளுடன் இந்த ஓவியம் இணைகிறது. ஒரு இளைஞன் போரால் அனுபவித்த வேதனை, துன்பம் மற்றும் பாதிப்புகளை உணர்ச்சி மிகுந்தவகையில் பிரதிபலிக்க முயன்றேன். போரால் ஏற்பட்ட ஆழ்ந்த மன மற்றும் உடல் சார் வடுக்களையும் வாழ்வியல் தாக்கங்களையும் வெளிப்படுத்த விரும்பினேன்.

**THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES**

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

Story 2

Samjugtha | சம்யுக்தா

Historical Context

The freedom struggle of the Eelam Tamils inspired my work. I was particularly moved by a man who embraced the values and ideals of the LTTE and fought with great determination for the rights and identity of his people. His convictions and tireless dedication deeply impressed me and have been incorporated into my work.

Artist's Intent

I wanted to express his frustration and disappointment while also portraying the shimmering spark of hope that he still carries within him despite everything.

Themes & Symbolism

I wanted to depict various aspects of his story. As a child, his brother was especially important to him—they grew up together and shared a strong bond. One of the most touching aspects of his story is his childlike belief that selling a little bit of soap could help support the freedom struggle.

The values and principles he upholds are particularly meaningful to me, and it is entirely understandable why they have shaped him so profoundly. At the same time, he has often felt betrayed, disappointed, and frustrated, carrying a deep anger within him. Yet, despite all of this, his heart beats unwaveringly for his homeland – Tamil Eelam.

வரலாற்று பின்னணி / வரலாற்று சூழல்

ஈழத் தமிழர்களின் விடுதலைப் போராட்டம் என் ஓவியத்திற்கு ஊக்கமளித்தது. குறிப்பாக, தனது இனத்தின் உரிமைகளுக்கும், அடையாளத்திற்கும் முழுமையாக அர்ப்பணித்த ஒரு மனிதரின் போராட்டம் என்னை மிகுந்த வகையில் நெகிழ்ச் செய்தது.

அவர் விடுதலைப் புலிகளின் (LTTE) கொள்கைகளையும் இலட்சியங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு, உறுதியுடனும் தளராது போராடியவர். அவருடைய நம்பிக்கையும், இடையறாத அர்ப்பணிப்பும் என்னை ஆழமாக பாதித்தன, அதனால் அவரது உணர்வும் இலட்சியங்களும் என் ஓவியத்தில் வெளிப்படுகின்றன.

கலைஞரின் நோக்கம்

அவருடைய கலக்கத்தையும், மனநொந்ததையும் வெளிப்படுத்ததோடு, அனைத்தையும் கடந்தும் இன்னும் அவர் உள்ளத்தில் மிதந்துகொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையின் ஒளியையும் பிரதிபலிக்க நினைத்தேன்.

**THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES**

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

கதை 2

Samjugtha | சம்யுக்தா

கருத்துக்களும் சின்னங்களும்

அவருடைய கதையில் மிகவும் உள்ளத்தை நெகிழ்விக்கும் ஒரு பகுதி : ஒரு குழந்தையின் தூய்மையான நம்பிக்கை. சிறிதளவு சோப்பு விற்றால்கூட விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு உதவலாம் என்று அவர் எண்ணியது. அது ஒரு சிறிய செயல் தான், ஆனால் அதன்மூலம் அவருடைய முழு மனதோடும் வாழ்ந்த இலட்சியங்களை உணர முடிகிறது.

அவருடைய வாழ்க்கையின் பல்வேறு பகுதிகளை வெளிப்படுத்த விரும்பினேன். சிறுவயதில், அவரது சகோதரன் அவருக்கு முக்கியமானவன் : அவர்கள் ஒன்றாக வளர்ந்தார்கள், பிரிக்க முடியாத பந்தம் கொண்டிருந்தார்கள். அவர் நிலைத்து கொண்டிருக்கும் மதிப்புகளும் கொள்கைகளும், ஒழுகங்களும் எனக்கு மிகுந்த பொருளுடையவை. அவை அவரை ஆழமாக வடிவமைத்ததோடு, அவருடைய வாழ்க்கையின் அஸ்திவாரமாகிப் போயுள்ளன. அது புரியத்தக்க ஒன்றே. ஆனால், அந்த இலட்சியங்களை நம்பியதற்கான எதிர்வினையாக, அவர் மீண்டும் மீண்டும் துரோகத்தையும், ஏமாற்றத்தையும் அனுபவித்திருக்கிறார்.

அந்தத் தொடர்ச்சியான இழப்புகள், உள்ளழுங்கும், மனநொந்ததுமெல்ல, அவருக்குள் ஆழமாக பதிந்த ஒரு கோபமாகவே மாறியுள்ளது. எனினும், இவை எதுவும் அவருடைய இதயத்தைக் கலங்கச் செய்யவில்லை—அது இன்னும் அசைக்க முடியாமல் தாய்நாடு, தமிழீழத்திற்காகத் துடிக்கிறது.

**THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES**

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

Story 2

Anusha | அனுஷா

An immigrant father's war
900x600

Charcoal, dried flowers and obituaries from old newspapers.
Art paper

My father rarely spoke about his past. He chose the shadows over the light, fearing that the sun would expose the scars he tried to hide. To the outside world, he was just a man. A father. Someone who worked hard and took care of his family. But I saw more. I saw how the wind would sometimes fall silent when he was lost in thought, how his shoulders carried a weight no one else could see.

In my artwork, I have portrayed him as a tree—one with deep roots, strong and unshaken. But if you look closer, you will see that every branch carries leaves of loss. Every knot in the bark tells a forgotten story. And if you listen closely, the wind carries the echoes of a past he never spoke of.

Maybe now, I carry those stories within me. Maybe it is my turn to shine a light on the roots of his silence. This piece is my way of understanding, of capturing what he could never put into words. It is a tribute to him—to all immigrant fathers who silently carry their wars with them.

Let us, as their children, bring their stories into the light. Let us listen to the trees that quietly hold their history.

"You must live according to the norms and values of the LTTE.
It's a way of life, and I no longer see that."

வலியின் இலைகள், போரின் வேர்கள்
ஒரு புலம் பெயர்ந்த தந்தையின் போர்

"என் அப்பா தனது கடந்த காலத்தை பற்றி அரிதாகவே பேசினார். அவர் ஒளிக்கு பதிலாக நிழலைத் தேர்வு செய்தார், ஏனெனில் அவர் ஒருபோதும் பேசாத காயங்களை ஒளி வெளிச்சத்தில் காட்டிவிடும் என்ற பயத்தில், அவர் நிழலின் பின்னணியில் அடைக்கலம் தேடினார். வெளி உலகத்திற்கு, அவர் ஒரு சாதாரண மனிதர்.

ஒரு அப்பா. தனது குடும்பத்திற்காக கடுமையாக உழைத்து, கவனித்து வந்தவர். ஆனால், நான் வேறு ஒன்றைப் பார்த்தேன். சில நேரங்களில், அவர் நினைவுகளில் மூழ்கியபோது, காற்று கூட ஒரு கணம் அமைதியாகி விடுவது போல இருந்தது. அவரது தோள்களில், மற்றவர்கள் உணர் முடியாத ஒரு பாரம் இருந்தது.

நான் என் கலைப்பணியில், அவரை ஒரு மரமாகக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளேன். ஆழமான வேர்கள் கொண்ட, உறுதியான, அசைக்க முடியாத ஒரு மரம். ஆனால், அருகில் பார்த்தால், ஒவ்வொரு கிளையிலும் இழப்பின் இலைகள் தொங்குவதை காணலாம்.

மரத்தின் பட்டையில் உள்ள ஒவ்வொரு விரிசலும் மறக்கப்பட்ட கதைகளைச் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கும். கவனமாகக் கேட்டால், காற்று கூட அவர் ஒருபோதும் சொல்லாத நினைவுகளின் எதிரொலியை கொண்டு வருவதை உணரலாம்.

**THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES**

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

கதை 2

Anusha | அனுஷா

இப்போது, அந்தக் கதைகள் என்னுள் வாழ்கின்றன. இனி, அவரின் மௌனத்தின் வேர்களில் ஒளி ஊற்றுவது எனது கடமை. இது, அவர் சொல்ல முடியாததை நான் புரிந்துகொள்வதற்கும், நினைவில் வைத்திருக்கவும், அவருக்கான எனது அஞ்சலியாகும்—அவரைப் போன்ற எல்லா குடியேற்றத் தந்தைகளுக்கும், அவர்கள் அமைதியாக சுமந்து செல்லும் பாரத்திற்கும்.

நாம், அவர்களின் வாரிசிகளாக, அவர்களின் கதைகளை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வருவோம். அமைதியாக, அவர்களின் வரலாற்றை தாங்கிக்கொண்டு நிற்கும் மரங்களின் குரலை கேட்போம்."

அப்பா: "நீங்கள் விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பின் வாழ்க்கை முறைகளும், கொள்கைகளும் பின்பற்றியே வாழ வேண்டும். அது ஒரு வாழ்வியல் வழிமுறை, ஆனால் தற்போது இது காணப்படுவதில்லை.' "

கலைகளின் தொழில்நுட்பம்: கலை கரி, உலர்ந்த பூக்கள் மற்றும் மரண அறிவிப்புகள்

**THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES**

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

Story 3

Nishan Sanjee | நீஷான் சஞ்ஜி

"We were not afraid of anyone during that time because Prabhakaran and the Tigers were protecting us from the army."

"அந்த காலத்தில் எங்களுக்கு யாருக்கும் பயமில்லை, ஏனென்றால் மேதகு வே. பிரபாகரன் மற்றும் புலிகள்/இயக்கம் எங்களை இராணுவத்திடமிருந்து பாதுகாத்தார்கள்."

Story 4

Shaumya | செளமியா

He stands before the mirror, but his reflection is fractured. The cracks split his face, just as time has split his life—before and after exile.

He remembers their house back in Tamil Eelam. Small, simple, but full of warmth. The well where he bathed, the sea where he swam, the scent of fresh fish. It was home. Then the war came. The land burned, the people fled. He became a refugee.

Now he stands in a foreign country, a stranger. The language is different, the faces unfamiliar. Even after decades, he wonders—how long will they let him stay? The fear never leaves. After all, where does he really belong?

அவர் கண்ணாடிக்கு முன் நிற்கின்றார், ஆனால் அவர் பிரதிபலிப்பு உடைந்துவிட்டது. வெடிப்புகள் அவர் முகத்தைப் பிளந்துள்ளன, காலம் அவரின் வாழ்க்கையைப் பிளந்ததுபோல—, புளம்பெயர்தல் முன்னர்/ பின்னர்.

அவர் தமிழ் ஈழத்தில் இருந்த வீட்டை நினைக்கிறார். சிறிதான, எளிமையான, ஆனால் நிறைந்த வாழ்வு. அவர் குளித்த கிணறு, அவர் நீந்திய கடல், புதிதாகப் பிடித்த மீன்களின் வாசனை. அது தான் வீடு. பிறகு போர் தொடங்கியது. மண் எரிந்தது, மக்கள் ஓடினர். அவர் ஒரு அகதியாகினார். இப்போது அவர் வெளிநாட்டில் நிற்கிறார், அன்னியராக. மொழி மாறியது, முகங்கள் புதிதாகியது. பல வருடங்கள் கடந்தாலும் அவர் யோசனை – இங்கே அவரை எவ்வளவு நாள் இருக்க விடுவார்கள்? அந்த பயம் எப்போதும் விட்டு போகாது. உண்மையில், அவர் எவ்விடம் சேர்ந்தவர்?

**THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES**

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

Story 5

Oviya | ஒவியா

Historical Context

The painting includes the later stages of the war up to 2009 where civilians felt they had no choice but to flee due to the genocidal state of Sri Lanka. The children are wearing school uniforms and the mother is wearing a saree in comparison to the winter jackets and boots on the left to highlight the cultural differences that refugees have to become accustomed to.

Artist's Intent

To depict the two parallels a woman has to face in order to provide a safe future for her children but not the one she always pictured.

Themes & Symbolism

The bus stop should symbolize having to always wait for the right time/place to make decisions that will change the course of a person's life.

Other elements include helicopters, tanks, armed soldiers and a school on fire to portray the abuse of militarization on heavily populated Tamil areas.

Artistic Technique

Watercolour on paper. No specific reason but I felt that the colors needed to have a washed out effect that other mediums wouldn't really give.

Connection to the Exhibition

The piece should depict, not only the physical but emotional, struggle a refugee has to face in order to leave everything one has ever known behind. Not only witnessing loved ones die but forced to leave some behind and start all over again somewhere unfamiliar. Having to learn the new language and settling in a foreign country may be easier for kids but as parents looking out for their children who worry if they made the right decision this will not come easy.

**THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES**

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

கதை 5

Oviya | ஓவியா

நிலையம்

வரலாற்றுப் பின்னணி

இந்த ஓவியத்தில் 2009 வரை நீடித்த போரின்இறுதி நிலையைச் சித்தரிக்கப்படுகிறது, அப்போதுஇலங்கையின் இனஅழிப்பு நிலைமையால் பொதுமக்கள் உயிர்காப்பதற்காக நாடு விட்டுப்போக வேண்டிய கட்டாயநிலையை அனுபவித்தனர் குழந்தைகள் பள்ளி உடையிலும், தாயார் சேலையிலும் இருப்பது வலது புறத்தில் காட்சியளிக்கும் குளிர்கால மேலாடைகள், காலணிகள் போன்றவற்றோடு ஒப்பிடும்போது புலம்பெயர்ந்த மக்கள்சந்திக்க வேண்டிய கலாச்சார மாற்றங்களை வெளிப்படுத்துகிறது.

கலைஞரின் நோக்கம்

ஒரு பெண் தனது குழந்தைகளுக்காக பாதுகாப்பான எதிர்காலத்தை உருவாக்கும் போது சந்திக்க வேண்டிய இரண்டு முரண்பட்ட வாழ்க்கை பாதைகளை சித்தரிக்க, ஆனால், அவள் எதிர்பார்த்த எதிர்காலம் அல்ல.

குறியீடுகள்

பேருந்து நிறுத்தம் எப்போதும் சரியான நேரத்தையும் இடத்தையும் காத்திருக்க வேண்டிய நிலையை குறிக்கிறது, இது ஒருவரின் வாழ்க்கைப் பாதையை மாற்றக்கூடிய முடிவுகளை எடுக்கும் முன் எதிர்பார்க்கும் காலத்தை உணர்த்துகிறது. வேறு கூறுகள் - வானூர்தி, பீரங்கி படைவண்டி, ஆயுதம் ஏந்திய ராணுவத்தினர், தீ பற்றிய பள்ளி ஆகியவை தமிழர் அதிகமாக வாழ்ந்த பகுதிகளில் படையெடுப்பால் ஏற்பட்டபாதிப்புகளைக் காட்டுகின்றன.

கலைகளின் தொழில்நுட்பம்

ஜலவர்ணம் (Watercolour) - குறிப்பிட்ட காரணமெதுவும் இல்லை, ஆனால் பிற ஊடகங்களில் பெற முடியாத ஓர் மங்கிய நிற விளைவை இது தர வேண்டும்என்று நினைத்தேன்.

கண்காட்சித் தொடர்பு

இந்த ஓவியம் ஒரு புலம்பெயர்ந்தோர் எதிர்கொள்ளவேண்டிய போராட்டத்தை உடல் மற்றும் மனதளவில் சித்தரிக்க வேண்டும். ஒருவருக்குத் தெரிந்த அனைத்தையும் விட்டுச்செல்லும் வலி மட்டுமல்ல, அன்பான உறவுகளை இழந்த துயரத்தையும், சிலரைப் பின்னால்விட்டு, முற்றிலும் புதிய, அறிமுகமற்ற ஒரு சூழலில் வாழ்வை மீண்டும் தொடங்கவேண்டிய வேதனையையும் வெளிக்கொணர வேண்டும். புதிய மொழியைகற்றுக்கொள்வதும், ஒரு வெளிநாட்டில் வாழ்க்கையை ஏற்படுத்திக் கொள்வதும் குழந்தைகளுக்கு எளிதாக இருக்கலாம். ஆனால், பெற்றோருக்கு இது மிகுந்த சிரமமாக இருக்கும். அவர்கள் எடுத்த முடிவு சரியானதா என்ற சந்தேகத்துடனும், குழந்தைகளின் நலனுக்காகப் புதிய வாழ்க்கையை அமைப்பதற்கான கவலையுடனும் வாழவேண்டிய கட்டாயநிலை ஏற்படும்.

**THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES**

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

Story 6

Thaaraga | தாரகா

Stateless

Historical Context

This piece is deeply rooted in the experience of Eelam Tamil refugees, particularly those who fled the Genocide (1983–2009). The war, fueled by ethnic tensions and systemic oppression, led to mass displacement, with thousands seeking asylum in countries like Switzerland, France, Canada, Germany, Australia and the UK. Many faced statelessness, as their identities were erased by governments that denied them citizenship, destroyed their documentation, or forcibly displaced them. The act of passports and visas being torn reflects the bureaucratic violence faced by Tamil refugees, who often had to navigate dangerous routes to safety, only to be met with rejection and uncertainty.

Artist's Intent

My artwork conveys the anguish of displacement and the stripping away of identity. The reaching hand, digitally drawn in black and white, symbolizes desperation, resilience, and the ongoing struggle for recognition. The torn visa represents a loss of autonomy—without these documents, a person is considered invisible in the eyes of the world, unable to claim a homeland or a future. The presence of the Tamil Eelam national colors in the background serves as a reminder that, though they're not in their homeland, the identity of the people remains strong and unyielding.

Artistic Technique

The contrast between the black-and-white sketch and the bold colour of the background highlights the tension between personal suffering and national identity. The rough, sketch-like strokes evoke raw emotion, while the fragmented paper pieces create a sense of loss. The use of digital art allows for sharp contrasts and precision in the lettering and textures.

Connection to the Exhibition

This artwork perfectly aligns with the exhibition's theme, as it provides a glimpse into the refugee experience—one of struggle, rejection, and survival. It is not just about fleeing war but also about the systemic barriers that prevent displaced individuals from rebuilding their lives. Through this piece, viewers are invited to reflect on the human cost of genocide, the bureaucratic violence that follows, and the resilience of those who continue to fight for their identity and belonging.

**THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES**

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

கதை 6

Thaaraga | தாரகா

தேசமற்றவர்

வரலாற்றுப் பின்னணி

இந்த ஓவியம் ஈழத் தமிழர் புலம்பெயர்ந்தவர்களின் அனுபவத்துடன் நேரடியாக தொடர்புடையது, குறிப்பாக 1983 முதல் 2009 வரை நடந்த இனவழிப்பின் உச்சத்தின்போது நாடு விட்டுச் சென்றவர்களை பிரதிபலிக்கிறது. இனவாதத்தாலும், முறைக்கேடான அடக்குமுறையாலும் உருவாகிய போரினால் ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் சுவீற்சர்லாந்து, பிரான்ஸ், கனடா, ஜெர்மனி, ஆஸ்திரேலியா, மற்றும் இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளுக்கு அடைக்கலம் தேடி சென்றார்கள். அவர்களில் பலர் தேசமற்றவர் என்ற நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர், ஏனெனில் அரசுகள் அவர்களது அடையாளக் குறிப்புகள் ஆகியவற்றை அழித்து, குடியுரிமையை மறுத்து, அல்லது அவர்களை கட்டாயமாக இடம்பெயரச் செய்தன. அழிக்கப்பட்ட விசாக்கள் மற்றும் அடையாளக் குறிப்புகள் அடக்குமுறையை பிரதிபலிக்கின்றன. ஈழத்தமிழர்கள் பாதுகாப்பாக வாழ்வதற்காக ஆபத்தான வழிகளில் பயணிக்க வேண்டிய நிலை உருவானது. ஆனால், அவர்கள் போன இடங்களிலும் நிராகரிப்பும், அநிச்சயத்துவமுமே இருந்தது.

கலைஞரின் நோக்கம்

இந்த ஓவியம் நாடு இழப்பு, அடையாள அழிப்பு, மற்றும் தலைமறைவாக தள்ளப்படுவதின் வலி ஆகியவற்றை வெளிக்கொணருகிறது.

- கருப்பு-வெள்ளை வரைவில் தோன்றும் விரல் நீட்டிய கை - இது அவசரத்தையும், எதிர்ப்பையும், அடையாளத்திற்காக சண்டையிடும் விடாமுயற்சியையும் குறிக்கிறது.
- கிழிக்கப்பட்ட விசா - இது தனிநபர் சுயநினைவிழப்பு மற்றும் எங்கும் சொந்தமில்லாத தன்மையை பிரதிபலிக்கிறது. அடையாள ஆவணங்கள் இல்லையெனில், ஒரு நபர் உலகின் கண்களில் இல்லை போல் கருதப்படுவார்கள்.
- ஈழத்தமிழர் தேசிய நிறங்கள் பின்னணியில் - இது நாட்டை இழந்தாலும், அடையாளம் அழியாது என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது.

கலைகளின் தொழில்நுட்பம்

கருப்பு-வெள்ளை வரைவுக்கும், வண்ணமயமான பின்னணிக்கும் இடையேயான முரணான மாற்றம், தனிப்பட்ட துயரம் மற்றும் தேசிய அடையாளம் ஆகியவற்றின் மோதலை பிரதிபலிக்கிறது. வரைதலின் முண்டிய, முரடான கோடுகள் - உணர்ச்சி வேகத்தைக் காட்டுகின்றன. கிழிக்கப்பட்ட ஆவணங்கள் - நஷ்ட உணர்வையும், நிராகரிப்பின் சுமையையும் உருவாக்குகின்றன. டிஜிட்டல் கலை பயன்பாடு - இது உரைக்கு கூர்மையாக வடிவமையாக்கம் செய்வதற்கும், நுணுக்கமான வடிவங்களையும் அடையாளங்களையும் வெளிப்படுத்துவதற்கும் உதவுகிறது.

கண்காட்சித் தொடர்பு

இந்த ஓவியம், ஈழத்தமிழர் புலம்பெயர்ந்தோரின் வாழ்க்கையை ஒரு சாளரமாக பிரதிபலிக்கிறது. இது வெறும் போரில் இருந்து தப்பியோடுவதற்காக அல்ல, ஆர்ப்பாட்டமில்லாத இனப்படுகொலைக்கு பின் தொடரும் நிர்வாக அடக்குமுறை எப்படி புலம்பெயர்ந்தோரின் வாழ்க்கையை அழித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது.

**THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES**

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

ஒரு தமிழ் அகதி வெறும் மண்ணை இழந்தவர் அல்ல அவர் அடையாளத்தையும், வரலாற்றையும், வாழ்வதற்கான உரிமையையும் இழந்தவர். இந்த ஓவியம் பார்வையாளர்களை ஒரு அகதியின் மனவேதனையை உணர்ந்து, இனப்படுகொலை ஏற்படுத்திய மனிதச்சமூகத்தின் சீரழிவை சிந்திக்க அழைக்கிறது.

Story 7

Janani | ஜனனி

Historical Context

I was influenced by the chaotic style of Vincent Van Gogh infamous piece of work "Starry Starry Night". Through alluding to the piece, I wanted to draw parallels to the deep resilience and flexibility of the individual whose story of survival I attempted to represent.

Similar to the turbulent skies, this resilient woman, transformed the winds of chaos in her life into the world that she made for herself and her family in the diaspora.

Artist's Intent

I aimed to convey, resilience, confusion, strength and conviction through this piece.

Further, the elements of red that attendees are encouraged to add, represent the concept of community that the individual yearned for. Thus, adding colour and vibrancy to her legacy.

Themes & Symbolism

The extended metaphor of the broken glass bottle is a reference to the individual's empathetic and kind nature. As a child, she mentioned that she would clear the roads of any broken bottles. However, she herself had to nurse the wounds of her obstacles and scars in an unknown land.

I hope that this bottle and the stray pieces of broken glass pay homage to her sacrifices as well as the empathetic sense of community spirit that individuals like her build within our Tamil nation. These sacrifices and acts of humanity build the path to our collective liberation.

The red stain from the kungumam which each individual can add to the painting is a reflection of this community spirit.

Artistic Technique

I used pencils to shade and create the outline of a truncated abstract interpretation of my design.

I used sharp lines inspired by Picasso's style of art instead of curves in the individual's silhouette to contrast with the swirling winds and roads to represent their ragged journey from the homeland. The sharp edges also mimicked the nature of the broken glass from the bottles.

I then used cross hatching and ombré effects with various thicknesses of pencils to emphasise certain sections - especially the swirling winds to deepen their intensity.

I then outlined it all in Black felt-tip liners before adding a few swipes of kumkumam with my ring finger. The amount of initial swipes are representative of key turning points in the individual's journey.

**THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES**

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

Story 7

Janani | ஜனனி

Connection to the Exhibition

The gaze of the persons and the Rule of Thirds directs the audience to look across the art from left to right into the eye of the storm. Through doing so, I aim to allude to juxtapose the eye of the individual with the eye of the storm (the largest whirlwind). Hence, I emphasise the fact that we must enter the eye of the storm (mesovortex) to find internal and external liberation - of the mind and for our collective.

Likewise, through the individual perspective of the persona's eyes, I encourage attendees to add their own mark to this individual's legacy. Through doing so I encourage the attendees to reflect upon the notion that these stories of resilience are one of shared experiences as Eelam Tamils against structural Tamil genocide.

Thus, through our communal spirit, the commitment, loyalty and resolve of our people form the key to our liberation and collective survival.

வெல்வது உறுதி

**THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES**

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

கதை 7

Janani | ஜனனி

வரலாற்றுப் பின்னணி

எனது ஓவியத்திற்கு வின்சென்ட் வான் கோக் (Vincent Van Gogh) அவரின் புகழ்பெற்ற “Starry Starry Night” ஓவியத்தின் அலைபாயும் குழப்பங்கள் (chaotic) வடிவமயால் உணர்வுபூர்வமாக ஈர்க்கப்பட்டேன் .

அந்த ஓவியத்தை மேற்கோளிட்டு, வாழ்வின் கடுமையான சோதனைகளை எதிர்கொள்ளும் மனிதர்களின் ஆழ்ந்த நெகிழ்வுத்தன்மை (resilience) மற்றும் பொருந்திக் கொள்ளும் வல்லமை (flexibility) ஆகியவற்றுக்கு ஒப்புமை அளிக்க விரும்பினேன்.

புயலடிக்கும்/அலைப்பாயும் காற்றை/வானத்தைப் போல, இந்த வலிமையான பெண், தன் வாழ்வின் குழப்பம் நிறைந்த புயலை, தன்னையும், தன் குடும்பத்தையும் பாதுகாக்கும் ஒரு புதிய உலகாக மாற்றிக் கொண்டாள்.

அவளது பயணம், ஈழத் தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோரின் மறுவாழ்வு (rebirth and adaptation) மற்றும் உறுதியின் பிரதிபலிப்பாகும்.

கலைஞரின் நோக்கம்

இந்தக் கலைக்குறிப்பின் மூலம், நான் நிலைத்தன்மை, குழப்பம், வலிமை, மற்றும் உறுதியை வெளிப்படுத்த விரும்பினேன்.

மேலும், பார்வையாளர்கள் சேர்க்க வேண்டிய சிவப்பு நிறக் கூறுகள், அந்த நபர் தேடிய சமூக ஒற்றுமையின் (community) குறியீடாக விளங்குகின்றன. இதன் மூலம், அவளின் வாழ்வின் பாரம்பரியத்துக்கு (legacy) நிறமும், ஒளிரச்செய்யும் சேர்க்கப்படுகிறது.”

கருத்துக்களும் சின்னங்களும்

துண்டுத்துண்டாக உடைந்த கண்ணாடி போத்துலுகள் (broken glass bottle) ஒரு நீடித்த உவமை (extended metaphor) ஆகும். இந்த நபர், சிறு வயதில் தனது ஊரின் பாதைகளை, உடைந்த கண்ணாடிகள் கண்டால் அதை மற்றவருக்கு பாதிப்பு ஏர்ப்பாடதவாறு சுத்தம் செய்ததாக கூறியுள்ளார். ஆனால், அவரே தான் தனது வாழ்க்கையின் ஆழமான காயங்களை, அறியாத மண்ணில் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டார்.

இந்த உடைந்த கண்ணாடியும் அதன் சிதறிய துண்டுகளும், அவள் செய்த தியாகங்களுக்கும், தமிழ் தேசத்திற்குள் சமூகப் பொறுப்புணர்வு கொண்டு அமைந்த உறவுகளுக்கும் ஒரு நினைவுச் சின்னமாக விளங்குகிறது. இத்தகைய மனிதாபிமானச் செயல்களும் தியாகங்களும் தான் நம்மைச் சரித்திர ரீதியாக விடுதலையின் பாதையில் அழைத்துச் செல்கின்றன.

குங்குமத்தின் சிவப்பு சின்னம் (kumkumam red stain) – ஒவ்வொரு பார்வையாளரும் இதில் சேர்க்கும் இந்த சிவப்பு நிறம், நம் சமூகத்தின்மீது கொண்ட பாசத்தையும், ஒற்றுமையையும் பிரதிபலிக்கிறது.

**THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES**

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

கதை 7

Janani | ஜனனி

கலைகளின் தொழில்நுட்பம்

நான் முதலில் பென்சில்களை (pencils) பயன்படுத்தி, ஒளிவழிச் சாய்வு (ombre effect) மற்றும் குறுக்குவேறுதல் (cross hatching) போன்ற நுட்பங்களை கொண்டு காற்றின் அலையில் உமிழும் உள்நிலை மேலும் தீவிரமாக காட்டியுள்ளேன்.

இதற்குப் பிறகு, கொணர்வுப் பாதைகளும் (roads) மற்றும் மனித உருவின் கோணங்களும் நுணுக்கமாக பதிய, பிக்காசோவின் (Picasso) கலையின் சிறப்பை கொண்டு வளைந்த இடங்கள் இல்லாமல், கூர்மையான கோடுகளால் உருவமைத்தேன். அவற்றின் தன்மையே உடைந்த கண்ணாடியின் கூர்மையான தன்மையைப் பிரதிபலிக்கிறது.

இறுதியாக, கருப்பு பென்கள் (felt-tip liners) கொண்டு அனைத்தையும் எல்லையாக வரைந்த பின்பு, குங்குமத்தைக் கைரேகையால் தடவி, அந்த நபரின் வாழ்க்கையின் முக்கியமான திருப்புமுனைகளை உணர்த்தும் வகையில் முதலில் சில தடயங்களை உருவாக்கினேன்.

கண்காட்சியுடன் தொடர்பு

நபரின் கண்களும், Rule of Thirds முறையின்படியான பார்வை வழிகாட்டுதலும், பார்வையாளர்களை இடதிலிருந்து வலதிற்குத் திருப்புகிறது. இதன் மூலம், அந்த நபரின் பார்வையையும், மிகப் பெரிய சூறாவளியின் மையப் பகுதியாக இருக்கும் கண்களையும் ஒப்பிட முயன்றேன்.

இதன் மூலம், நம் விடுதலையும், உளவளக் கட்டமைப்புகளையும் முழுமையாக அடைய, சூறாவளியின் மையத்திற்குள் நம்மை நாம் கொண்டு செல்ல வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

அந்த நபரின் பார்வையில் இருந்து, பார்வையாளர்கள் தங்கள் சொந்த அடையாளத்தையும், ஈழத் தமிழர் மீதான கட்டமைக்கப்பட்ட இன அழிப்பையும் (structural Tamil genocide) பிரதிபலிக்க வேண்டும். எமது சமூக மனப்பாங்கும், ஒருமைப்பாடு, உறுதி, மற்றும் உறுதிப்பாடும் நமது விடுதலைக்கான வழியைக் காணச் செய்யும்.

“வெல்வது உறுதி!”

**THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES**

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

Sorrows Hidden in Darkness, Memories Blooming in Light

This artwork is not just a painting; it is a fragment of history. It tells the story of my mother : a woman who carried both the weight of sorrow and the warmth of cherished memories, whose life was torn between the light of her childhood and the darkness of war.

My mother was born in Kayts, Tamil Eelam, a land bathed in golden sunlight, where her days were woven with familial love, rural simplicity, and dreams yet untouched by conflict. In her childhood home, amidst the gentle hum of village life, she played in the sand, built castles that time would soon wash away, and helped her father tend to their land. There was discipline in her days : early mornings before school, tending to the cows, reciting lessons under the dim glow of a candle but there was also joy, laughter, and the quiet security of belonging.

Yet, like a cruel twist in fate, the warmth of those days gave way to fire and destruction. The war came, and with it, the horrors that no child should ever witness. She saw her world burn. She saw her people vanish. She saw her sister become a martyr, lost forever to a cause greater than life itself. The home that once sheltered her became a ruin, and the streets she once ran through as a child became pathways of death and exile.

I have poured her story into this canvas : every stroke, every contrast of colour, every shadowed detail speaks of a life split in two.

Composition and Symbolism

At the centre of the canvas, I painted my mother's face, with a single, profound detail: one half of her face is illuminated in warm tones, her eyes gently closed, savouring the distant echoes of her childhood. The other half fades into darkness, as if swallowed by time, yet it is not a void; it is filled with shadows of war, loss, and the silence of exile. Her closed eyes symbolise a moment of escape, as if, for a fleeting second, she can still feel the golden sand under her feet, hear the distant laughter of her siblings, or smell the familiar earth of her village after the rain. This side of her face is painted with delicate, blended brushstrokes, exuding warmth and nostalgia: a moment of peace in a life filled with ruptures.

But the other half of her face is painted in deep, layered black oil paint, her features dissolving into the void, mirroring the war's grip on her memories. It is a darkness not of forgetting, but of trauma: a space where loss lingers, where echoes of war persist, where exile never fully heals.

Beneath her portrait, I painted a small shadow walking alone: her younger self. A child unknowingly stepping towards an uncertain future, her feet still imprinted on the soil of her homeland. She is both present and absent, a fading memory that lingers in exile.

The background is divided into two opposing halves, illustrating the stark contrast between her past and present: The left side, painted in warm golden and earthy tones, represents her childhood before the war:

கதை 8

Sabi | சபி

இது ஓர் ஓவியம் மட்டுமல்ல; இது வரலாற்றின் ஒரு பாகம். இது எனது அம்மாவின் கதையை கூறுகிறது: துயரத்தை சுமந்தபோதும் நினைவுகளின் இனிமையை தழுவியவளாக, தனது வாழ்க்கையை ஒரு பக்கம் குழந்தைப் பருவத்தின் ஒளியில், மறுபக்கம் போரின் இருளில் வாழ்ந்தவளாக வரைந்தேன்.

என்னுடைய அம்மா தமிழ் ஈழத்தில் அமைந்த காய்த்ஸில் பிறந்தாள், சூரியஒளியில் நனைந்த நிலம், குடும்பத்தின் அன்பில் செழித்த வாழ்வு, எளிமையான கிராமிய வாழ்க்கை, இன்னும் போரால் அழியாத கனவுகள். சிறு வயதில், கிராமத்து மகிழ்ச்சியான அனுபவங்களுடன் வளர்ந்தாள். மணல் வீடுகள் கட்டி விளையாடி, அவை காற்றிலும், காலத்திலும் அழிந்து போனது. பசுக்கள் மேய்ப்பதும், பள்ளிக்கு செல்லும் முன் வேலை செய்வதும், மெழுகுவர்த்தியின் ஒளியில் பாடம் படிப்பதும் என ஒழுங்கான நிம்மதியான வாழ்க்கை உள்ளது. ஆனால், இதன் எல்லாவற்றிற்கும் நடுவில் மகிழ்ச்சியும், சிரிப்புகளும், வீட்டின் பாதுகாப்பும் இருந்தன.

ஆனால், ஒரு விதியினது கொடுமையாக, அந்தவழக்கு வாழ்க்கை தீயில் எரிந்து போனது. போரின் இரக்கம் கெட்ட கொடூரங்கள் வந்துவிட்டன. குழந்தைகள் காணக்கூடாத காட்சிகளை அவள் கண்டாள். அவள் உலகம் எரிந்தது. அவள் மக்கள் உயிர் பறிபோயினர். அவளது அன்புச் சகோதரி போராலியாக, நாட்டுக்காக தனது உயிரை இழந்தாள். ஒரு காலத்தில் அவளது அடைக்கலமாக இருந்த வீடு சிதறி போனது. குழந்தையாக ஓடி விளையாடிய வீதிகள் இனி சாவுக்கான சாலையாக மாறின.

இந்த ஓவியத்தின் ஒவ்வொரு தடத்திலும், ஒவ்வொரு வண்ண வேறுபாட்டிலும், ஒவ்வொரு இருண்ட நிழலிலும், அவளது இரண்டாக பிரிக்கப்பட்ட வாழ்க்கையின் கதை எனது ஓவியத்தால் பிரதிபலிக்கிறது.

கருத்துக்களும் சின்னங்களும்

ஓவியத்தின் மையத்தில் அம்மாவின் முகம் வரையப்பட்டுள்ளது. அதன் சிறப்பு என்னவென்றால்:

- அவரது முகத்தின் ஒரு பக்கம் வெளிச்சத்தால் ஒளிரும் - மஞ்சள் மற்றும் வெப்பமான நிறங்களால் அமைந்துள்ளது. அவளது கண்கள் மெதுவாக மூடியிருக்கின்றன. இது அவளது மகிழ்ச்சி நிரம்பிய குழந்தைப் பருவ நினைவுகளை சுகமாக உணர்ந்து மகிழ்வதை குறிக்கிறது.
- மற்றொரு பக்கம் இருண்டு காணப்படும் - அதுவொரு வெறுமை அல்ல; அது புலம்பெயர்வு, அழிவுகள், போரின் இருளால் தாக்கப்பட்ட இடம். அங்கு அவளது அடையாளங்கள் மறைந்தாலும், அவற்றின் நினைவுகள் அழியாமல் இருக்கும்.

அம்மாவின் மூடிய கண்கள், ஒரு கணத்தில் எல்லாவற்றையும் மறக்க வழி செய்கின்றன. அச்சத்திலிருந்து தற்காலிகமாக தப்பி, மணலில் நடந்துவந்ததன் உணர்வை மீண்டும் நினைவுகூர, சகோதரிகளின் சிரிப்பை கேட்க, மழைக்குப் பிறகு வீசும் மண்ணின் மணத்தை உணர... ஆனால் அவ்வளவு மட்டும் அல்ல, அது போரின் நினைவுகளுக்குள் அடங்க முடியாத துயரத்தை தாங்கும் ஒரு நிலைமையும் ஆகும்.

அம்மாவின் நிழலில் ஒரு சிறிய குழந்தை நடந்து செல்கிறாள் - அவளது சிறு வயதிலே இருந்த உருவம் :

- அவள் இன்னும் தாய்நிலத்தில் நின்று கொண்டிருக்கிறாள்.
- ஆனால் நாளை அவளது அடையாளம் என்னவாகும் என்று தெரியவில்லை.
- அவளது பாதங்கள் இன்னும் பூர்வீக நிலத்தின் மணலில் தடமாகவே உள்ளன.

இடது பகுதி (போருக்கு முன்) - குழந்தைப் பருவத்தின் இனிமையான நினைவுகள் :

- மஞ்சள், மண் நிறங்கள் - அவளது சிறு வயது கானொளி போல.
- குடும்ப வீடு - மகிழ்ச்சியின் அடையாளம்.
- நன்கு பராமரிக்கப்படும் பசுக்கள், கிணறு - கிராமிய வாழ்க்கையின் எளிமையான மகிழ்ச்சி.
- அவள் அச்சத்தில் இருந்தாலும், மருத்துவமனையில் சென்ற அனுபவம் - அது போரின் கொடுமைகளின் முன் ஒன்றுமில்லை.

THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 60, 8003 ZÜRICH

Story 8

Sabi | சபி

வலது பகுதி (போருக்குப் பிறகு) - அழிவும், புலம்பெயர்வும் :

- சாம்பல், கருப்பு நிறங்கள் - ஒரு அழிந்த உலகம்.
- LTTE உடையில் அவளது சகோதரி - நிழலாகவே அவள் நினைவில் நின்று கொண்டிருக்கிறார்.
- போர்க்கலவரத்துடன் ஒரு விமானம் - புலம்பெயர்வு
- நினைக்க கூட முடியாத கொடுமை - இன அழிப்பு காட்சி - அவளது மக்களின் அழிவின் சாட்சியம்.

கண்காட்சியுடனான தொடர்பு

இக்கண்காட்சி தமிழ் அகதிகளின் அனுபவங்களை வெளிக்கொணர்ந்து, அவர்களின் வாழ்வின் உண்மையை உலகிற்கு எடுத்துச் சொல்வதற்காக நடத்தப்படுகிறது.

என்னுடைய ஓவியம், ஒரு அன்னையின் நினைவுகளுக்கான ஓர் மரியாதை. ஆனால் இது மட்டும் அல்ல, இது ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் அகதிகளின் வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்பும் ஆகும். எமது வரலாறு அழிக்கப்படக்கூடாது, எமது உரிமைகள் மறுக்கப்படக்கூடாது, எமது தியாகங்கள் மறக்கப்படக்கூடாது. இந்த ஓவியத்தின் வழியாக, என் அம்மாவின் கதையை மட்டுமல்ல, எமது உண்மை கதைகளையும் உலகுக்கு சொல்வதற்காக உருவாக்கியுள்ளேன்.

**THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES**

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

Story 9

Anusika | அனுசிகா

Historical Context

This piece is rooted in the lived experience of Tamil refugees from the Sri Lankan Civil War (1983–2009). The war led to mass displacement, forcing many to leave behind their families, homes and aspirations. The scars of war remain - not just in the physical destruction, but in the memories of those who survived. This artwork captures the fragments of a refugee's past, intertwining personal and collective history.

For this refugee, the war did not just take his home - it interrupted his education, severed friendships and dismantled his livelihood. Once an aspiring electrical engineer, he was forced to abandon his studies due to systemic barriers and war-related disruptions. He turned to trade, exporting shark fins (sura settai) to Singapore, building a life for himself. But even that was taken away when he was forced to flee. Now, he lives with the weight of lost dreams and the ache of memories he cannot return to.

This piece is an exploration of memory, exile and identity. Through the gaze of the central figure, I wanted to convey the weight of displacement - the longing for what was left behind and the struggle to preserve one's roots while adapting to an unfamiliar world. Each element surrounding him is a piece of his past, fading yet deeply embedded in his existence.

His mother's cooking is one of his strongest memories, yet even that is slipping away - he can no longer recall the recipe, no longer recreate the taste of home. The friendships of his youth are lost to war, and his business, once a source of stability, is now just a story he tells himself. This artwork invites the viewer to step into his journey, to feel the ache of nostalgia and the silent resilience that keeps him moving forward.

Themes & Symbolism

The central figure - an elderly refugee, marked by time and experience, embodies the collective trauma of his people. His eyes, weary but filled with untold stories, silently narrate his journey.

Birds - represent both loss and hope as well as embodies childhood dreams, fragile yet persistent.

The ship - a reference to his former livelihood, now a distant fragment of his identity. It also represents forced migration and the economic struggles of refugees.

The football - a symbol of childhood and simpler times, half-buried in sand to show how those moments are now distant but never completely erased.

The young mother offering food - a memory of family and cultural heritage, now unreachable. He can still picture her, but the taste of home is fading.

The airplane - a direct reference to forced migration and the pain of leaving behind not just a homeland, but also people who may never be seen again.

The unreceived application letter - a symbol of disrupted dreams and systemic barriers. It represents a future that was within reach but denied to him - not by his own failures, but by circumstances beyond his control. The letter, lost in time, serves as a reminder of the opportunities stolen by war and displacement.

THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

Story 9

Anusika | அனுசிகா

Artistic Techniques

Medium: pen on paper

Technique: cross-hatching and fine line work create texture and depth, emphasising the raw emotion in the portrait. The contrast between dark, detailed elements and faded, sketch-like areas mirrors the way memories persist yet blur over time.

Composition: the close-up portrait grounds the piece, while the surrounding imagery forms a fragmented narrative, much like a memory breaking apart yet refusing to disappear. The use of black ink highlights the harshness of loss and nostalgia, while the absence of colour forces the viewer to focus on the raw expressions and details within the piece.

Connection to the Exhibition

This artwork serves as a window into the mind of an Eelam refugee - his past, his losses and his quiet endurance. It tells a deeply personal story that resonates with thousands who were uprooted, yet still carry their homeland within them. Through this piece, I hope to not only share his story but also evoke empathy and understanding for displaced communities who continue to navigate the complexities of memory, identity and survival.

வரலாற்று பின்னணி / வரலாற்று சூழல்

இந்தக் கலைப்பணி/ ஓவியம் இலங்கை உள்நாட்டு போரின் (1983-2009) / தமிழினவழிப்பு போர்கலவரத்தின் போழுது அகதிகளாக வாழ்ந்த ஈழத்தமிழ் மக்களின் அனுபவத்தை பிரதிபலிக்கிறது. இந்த போர் கலவரின் விளைவாக ஆயிரக்கணக்கானோர் குடியுரிமையை இழந்து, தங்கள் குடும்பங்களையும், வீடுகளையும், கனவுகளையும் விட்டுச் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. போரின் வடுக்கள்/ ஆழமான துயரங்கள் இன்னும் நிலைத்து நிற்கின்றன. அவை வெறும் உடல் ரீதியான அழிவு மட்டுமல்ல, உயிர் பிழைத்தவர்களின் நினைவுகளிலும் ஆழமாக பதிந்திருக்கின்றன. இந்த ஓவியம் ஒரு அகதியின் கடந்த காலத்தின் சிதறிய நினைவுகளை பதிவு செய்கிறது; தனிப்பட்ட நினைவுகளும், கூட்டு வரலாற்றும் பற்றி வெளிப்படுகின்றன.

அந்த அகதிக்குப் போர் கலவரம் வெறும் வீட்டை மட்டும் இழக்கச் செய்யவில்லை; அது அவருடைய கல்வியை முறித்தெறிந்தது, நட்புகளை வேரறுத்தது, வாழ்வாதாரத்தையும் சிதைத்தெறிந்தது. ஒருகாலத்தில் மின் பொறியியலாளராக படிக்க நினைத்தவர், அமைப்புசார் தடைகள், போர் விளைவான இடர்ப்பாடுகள் காரணமாக கல்வியை தொடர முடியாமல் போனார்.

அவர் வாழ்க்கையை மீண்டும் முன்னேற்றத்திற்கு கொண்டுசெல்ல, வணிகத்திற்குத் திரும்பினார்-சுறா செட்டை (சுறா இறகுகள்) சிங்கப்பூருக்கு ஏற்றுமதி செய்து ஒரு நிலையான வருமானத்தைக் கட்டமைத்தார். ஆனால் அதுவும் அவரிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டது. இன்னொரு முறை, எல்லாவற்றையும் விட்டுச் செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகிவிட்டது. இப்போது, அவர் நிறைவேறாத கனவுகளின் சுமையுடனும், திரும்பிச் செல்ல முடியாத நினைவுகளின் வலியுடனும் வாழ்கிறார்.

THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

கதை 9

Anusika | அனுசிகா

கலைஞரின் நோக்கம்

இந்த ஓவியம் நினைவுகள், வெளியேற்றம் மற்றும் அடையாளம் ஆகியவற்றை ஆராயும் ஒரு பயணமாகும். முன்னணி கதாபாத்திரத்தின் பார்வையின் மூலம், அதன் இடம்பெயர்வு சுமையை வெளிப்படுத்த விரும்பினேன்-பின்னால் விடப்பட்டவற்றிற்கான ஏக்கம், மற்றும் புதுவாழ்க்கையில் உள்வாங்கிக்கொள்ளும்போது தனது மூலங்களை காப்பாற்றுவதற்கான போராட்டம்.

அவரைச் சுற்றியுள்ள ஒவ்வொரு வடிவமும், அவருடைய கடந்த காலத்தின் ஒரு பகுதியே-மங்கிவிட்டாலும், இன்னும் அவர் உள்ளத்தில் ஆழமாக பதிந்திருக்கின்றவை.

அவருடைய அம்மாவின் சமையல் என்பது அவருடைய நினைவுகளில் மிகப் பிரியமான ஒன்று. ஆனால் காலப்போக்கில், அது கூட மங்கிவிடத் தொடங்கியுள்ளது. அந்த சுவையை அவர் இனி நினைவில் கொண்டிருக்க முடியவில்லை, மீண்டும் உணரவும் முடியவில்லை. தன் இளையக்கால நண்பர்கள், போரின் கொடூரத்தால் காணாமல் போய்விட்டார்கள்.; அவர்களுடன் இணைந்த நாட்கள் இனி எட்ட முடியாத தொலைவாகிவிட்டன. ஒருகாலத்தில் வாழ்வின் உறுதித் தூணாக இருந்த அவரது வியாபாரம், இன்று வெறும் ஒரு மறைந்துகொண்டே போகும் கதையாக மாறியுள்ளது. இந்த ஓவியம் பார்வையாளரை அவருடைய பயணத்துக்குள் அழைக்கிறது-கடந்த காலத்தின் ஏக்கத்தையும், நினைவுகளின் சுமையுடன் அமைதியாக முன்னேறும் அவருடைய உறுதியையும் உணரச் செய்கிறது. இழப்பின் வேதனையும், ஆனால் அதை மீறிச் செல்லும் மௌனமான ஆற்றலும் இதில் பிரதிபலிக்கின்றன.

கருத்துக்களும் சின்னங்களும்

காலத்தால் சோர்ந்த, அனுபவத்தால் உள்ளம் தாக்கியப்படி ஒர் வயதான அகதி. அவரது உடலில் காலத்தின் முத்திரை பதிந்திருக்கிறது, ஆனால் கண்களில் சொல்லப்படாத கதைகள் நிறைந்துள்ளன. அவர் அமைதியாக இருந்தாலும், அவரது பார்வை ஒரு இனத்தின் கூட்டு வேதனையையும், அவர் கடந்து வந்த போராட்டங்களையும் சொல்கிறது.

பறவைகள் - இழப்பையும், நம்பிக்கையையும் பிரதிபலிக்கின்றன. அவை குழந்தைப் பருவக் கனவுகளின் எழிலான நிழல்களை மனதில் கொண்டு வருகின்றன-தளர்ந்தபோதிலும், அழியாமல் நிலைத்திருக்கின்றன. கப்பல் -அவரது முன்னைய வாழ்வாதாரத்தின் ஒரு குறியீடு, இப்போது அவரது அடையாளத்தின் ஒரு தொலைதூரச் சிதிலமாக மாறிவிட்டது. இது கட்டாயமான இடம்பெயர்வையும், அகதிகளின் பொருளாதாரப் போராட்டங்களையும் பிரதிபலிக்கிறது.

உதைபந்து - குழந்தைப் பருவத்தின் நினைவுகளையும், சிக்கலற்ற காலத்தின் இனிமையையும் பிரதிபலிக்கிறது. அது மணலில் பாதியாக புதைந்து கிடக்கிறது-அந்த தருணங்கள் தொலைந்து போனாலும், நினைவுகளில் என்றும் அழியாமல் உள்ளது.

உணவு வழங்கும் இளமைதாயார் - குடும்பத்தையும், பாரம்பரியத்தையும் நினைவூட்டும் ஒரு சின்னம், ஆனால் இப்போது எட்ட முடியாததாக மாறிவிட்டது. அவர் இன்னும் அவரது உருவத்தை மனதில் கண்டுகொள்ள முடிகிறது, ஆனால் சொந்த வீட்டின் சுவை மெதுவாக மங்கிக் கொண்டே செல்கிறது.

விமானம் -கட்டாய இடம்பெயர்வின் நேரடி குறியீடு. இது ஒருபோதும் திரும்பிப் பார்க்க முடியாத தேசத்தை மட்டும் அல்ல, இனி ஒருபோதும் சந்திக்க முடியாத உறவுகளையும் இழந்ததற்கான வலியையும் பிரதிபலிக்கிறது

THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

கதை 9

Anusika | அனுசிகா

கலைத்திறன்கள்

- மேடியம்: பேனா மற்றும் காகிதம் (Pen on Paper).
- தொழில்நுட்பம்: குறுக்கு நிழலிடல் (Cross-Hatching) மற்றும் நுண்ணிய கோடுகளின் வேலைப்பாடு (Fine Line Work) மூலம் உருவத்திற்கு ஆழமும் உருமாற்றமும் வழங்கப்படுகின்றன. தெளிவான கோடுகளும், மங்கிய இடங்களும் இணைந்து நினைவுகளின் அமைதியான கழிவை பிரதிபலிக்கின்றன-அவை நிலைத்திருக்கின்றன, ஆனால் காலத்தின் ஓட்டத்தில் மங்கிக்கொண்டே செல்கின்றன.

கருமையும் வெளிச்சமும் ஒன்றாக மோதும் இழைப்பில், உணர்ச்சியின் தீவிரம் வெளிப்படுகிறது, நினைவுகள் எவ்வாறு தெளிவாகவும், ஒருசமயம் அசைந்து காணப்படுகின்றன என்பதையும் இந்த ஓவியம் பிரதிபலிக்கிறது. - அமைப்பு: நெருக்கமான உருவப் படம் ஓவியத்தின் மையத்தை நிலைப்படுத்துகிறது, அதைச் சுற்றியுள்ள உருவங்கள் நினைவுகளின் சிதைவு மற்றும் மறைந்தாலும் அழியாத தன்மையை பிரதிபலிக்கின்றன. துணுக்குத் துணுக்காக விலகும் காட்சிகள், நினைவுகளின் சிதைந்தோடும் ஆனால் மறைய மறுக்கும் இயல்பை வெளிப்படுத்துகின்றன. கருப்பு மை இழப்பின் கடுமையையும், ஏக்கத்தின் வலிமையையும் தூய்மையாக வெளிப்படுத்துகிறது. நிறமின்மை, பார்வையாளரை உணர்ச்சிகளின் ஆழத்தில் ஈர்க்கிறது, ஒவ்வொரு கோட்டின் தீவிரத்தையும் அதன் மன அழுத்தத்தையும் உணரச்செய்கிறது.

கண்காட்சியுடன் தொடர்பு:

இந்த ஓவியம் ஓர் ஈழ அகதியின் மனதிற்குள் ஒரு சாளரமாக செயல்படுகிறது- அவர் கடந்த காலம், இழப்புகள், மற்றும் அமைதியான உறுதியை பிரதிபலிக்கிறது. இது ஒரு தனிப்பட்ட கதையை மட்டும் அல்ல, வேரறுக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான அகதிகளின் உணர்வுகளையும் பிரதிபலிக்கிறது.

அவர் தாயகத்தை விட்டு அகற்றப்பட்டாலும், அந்த அடையாளம் இன்னும் அவருக்குள் உயிருடன் இருக்கிறது. இந்த ஓவியத்தின் மூலம், அவர் தனிப்பட்ட வரலாற்றை பகிர்ந்து கொள்ள மட்டுமல்ல, நினைவுகள், அடையாளம், மற்றும் உயிர்வாழ்வின் நுணுக்கங்களை நோக்கி பயணிக்கும் அகதிகள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களையும் வெளிப்படுத்த விரும்புகிறேன். இழப்புகளால் சிதைந்தாலும், இன்னும் தங்களது அடையாளத்துடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றவர்களுக்கு ஒரு குரலாக இது இருக்கும்.

THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

Story 10

Anjaly | அஞ்சலி

This piece reflects the lived experiences of Eelam Tamil refugees—those who've left a land filled with warmth, culture, and community, only to find themselves in a world where success often comes with emotional isolation. The journey is one of resilience and the search for belonging, with the scars of war continuing to shape how home and identity are understood. The painting explores the paradox of exile, where the pursuit of safety and opportunity can often mean losing the deep-rooted connections that once defined one's sense of self.

It's like holding onto two halves of a coconut—one side filled, but you can't really feel the warmth, and the other side's burnt, but there's something still there. The two halves represent the duality many refugees face: on one side, the material success of the West, full but emotionally hollow; on the other, the struggles of Eelam, burnt but still rich with warmth and connection. The burnt tar in the piece symbolizes both destruction and resilience, serving as a reminder of what survives despite hardship.

The contrast between the warm, vibrant colors of Eelam and the cold, empty tones representing the West further emphasizes the divide between emotional connection and isolation. The deliberate separation of these elements mirrors the disconnection felt by many in exile.

As part of Through the Eyes of Eelam Refugees, this painting invites viewers to reflect on the cost of survival. While freedom in exile may bring safety, it often comes at the expense of cultural belonging. For many refugees, the warmth of home can never truly be replaced, and the painting asks: What does 'home' really mean? Is it a place, a people, or a feeling that can never fully be reclaimed?

இந்த ஓவியம் ஈழத் தமிழ் அகதிகளின் வாழ்வனுபவங்களை பிரதிபலிக்கிறது—கலாச்சாரம், சமூக இணைப்பு, மற்றும் இன்பம் மகிழ்ச்சி சார்ந்த தங்கள் தாயகத்தை விட்டு, ஓர் பாதுகாப்பாக முன்னேறக்குடிய உலகத்தை மனதளவில் தனித்துவதோடு நோக்கி சென்றதை பிரதிபலிக்கிறது. இது ஒரு தொடர்ந்து உளமார்ந்த சக்தியான பயணமாகவும், உறவுகளை தேடும் தவிப்பும் ஆகும். மேலும், யுத்தத்தின் காயங்கள் 'வீடு' மற்றும் 'அடையாளம்' என்ற மனக்கருத்துகளை எவ்வாறு உணர முடியும் என்பதை தொடர்ந்து புதிய விதத்தில் வடிவமைக்கின்றன. இந்த ஓவியம் நிராசையின் முரண்பாடுகளை ஆராய்கிறது—பாதுகாப்பையும், வாய்ப்புகளையும் தேடுவது, ஒருவரின் ஆழமான தொடர்புகளையும் அடையாள உணர்வையும் இழப்பதாக மாறும் ஒரு உண்மையை பிரதிபலிக்கிறது.

இதை ஒரு இரண்டு பாகம் கொண்ட தேங்காயைப் பிடித்திருப்பதைப்போல் நினைத்துப் பார்க்கலாம்—ஒரு பக்கம் நிறைந்திருக்கும் நினைவுகள், ஆனால் அதன் உண்மையான ஈடிப்பாடு சார்ந்ததையும் உணர முடியாத நிலை; இன்னொரு பக்கம் எரிந்து கருகியிருய தேங்காயை பார்க்கலாம், ஆனால் அதில் இன்னும் நம் உறவுகளின் உயிர்த்துடிப்பும், தொடர்புகளின் அடையாளமும் வாழ்ந்திருக்கும். இந்த இரு பாகங்களும் பல அகதிகள் எதிர்கொள்ளும் இருமைப்பாட்டை (duality) பிரதிபலிக்கின்றன: ஒரு பக்கம் வெளி நாடு உலகின் பொருளாதார வெற்றி, ஆனால் அது உணர்ச்சியற்றதாகவும் வெறுமையாகவும் உணரப்படும்; மறுபுறம், ஈழத்தின் போராட்டங்கள், துயரங்கள் ஏற்பட்டாலும், உண்மையான அன்பும், இருமைப்பாட்டும், உறவுகளின் ஒற்றுமையும் நிரம்பியதாக இருக்கும். ஓவியத்தில் தெரிவதுபோல, எரிந்து கருகிய டார் அழிவையும் உறுதி மனப்பாங்கும் ஒரே நேரத்தில் வெளிப்படுத்துகிறது. இது எத்தனை துன்பங்களை கடந்து, எது இன்னும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நினைவூட்டும் ஒரு அடையாளமாக அமைகிறது.

**THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES**

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

கதை 10

Anjaly | அஞ்ஜலி

ஈழத்தமிழர்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்களைப் பிரதிபலிக்கும் இந்தச் சின்னம், போரின் தாக்கத்தாலும், தமிழீழம் வேர்ச்சிதறலாலும் எரிந்துவிட்டதாக தோன்றினாலும், அதன் அடியில் இன்னும் உயிர்ப்புடன் நீடிக்கும் அடையாளத்தையும் உறுதியையும் காண முடியும்.

ஈழத்தின் பசுமை, வென்மையான வண்ணங்கள் மற்றும் மேற்கு உலகின் குளிர்ந்த, வெறுமையான நிறங்கள் இடையிலான மாறுபாடு, உணர்ச்சிப் பிணைப்பும் தனிமையும் இடையே உள்ள பிரிவினையை மேலும் வலுப்படுத்துகிறது. இதில் உள்ள ஈடுப்பட்ட பிரிவு, நாட்டை விட்டு வெளியேறியவர்களின் மனநிலையில் உள்ள அந்த இணைதன்மை குறைவையும், மிக துயரமான உணர்வையும் பிரதிபலிக்கிறது.

ஈழ அகதிகளின் கண்களால்” (Through the Eyes of Eelam Refugees) என்னும் தொடரின் ஒரு பகுதியாக, இந்த ஓவியம், வாழ்வை காத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் எவ்வளவு விலை கொடுத்து வரும்? என்ற கேள்வியை முன்வைக்கிறது. அகதிகளுக்கு அகதியாகக் கிடைக்கும் சுதந்திரம், பாதுகாப்பைக் கொடுக்கலாம், ஆனால் நம் பண்பாட்டு உரிமை மற்றும் அடையாளம் உணர்வை இழப்பதற்கான விலையும் அதே நேரத்தில் இருக்கிறது.

மண்மீது காலடி வைத்தவுடன் நாம் வீடு வந்துவிட்டோமா? அல்லது வீடு என்பது ஒரு மனிதர்கள் நிறைந்த இடமா? அல்லது நாம் ஒருபோதும் மீண்டும் முழுமையாக திரும்பிப் பெற முடியாத ஒரு உணர்வா?

இந்த ஓவியம் ஒரு கேள்வியைக் கேட்கிறது—“வீடு என்றால் என்ன?”

Story II

Gaya | காயா

Chaos of Emotions

Imagine fleeing from your homeland to land in a country where you don't know the culture, customs, or language—and you're on your own. This piece is a reflection of the internal chaos that ensues when you find yourself in such a situation. My grandpa talks about feeling all sorts of emotions: "It felt like I stepped into a different world. I felt happy, but along with that came a lot of hardships, like being separated from my family, having no job, and so on...".

I wanted to capture that chaos but also portray the need to "keep it together" and not show one's dissatisfaction and suffering to the outside world. That is why his mouth is pulled into a forceful smile.

"If I say that life in Tamil Eelam was better, they would tell me to go live there now—but I can't. When there's something that I can't do, I'm forced to like what I can do."

By choosing charcoal as the medium for this piece, I was able to capture the emotions more accurately. The blurry effect of charcoal symbolizes the blurriness between all these different emotions. It was drawn in a quick sketch style to better match the subject matter and create a sense of urgency and a blurry effect.

**THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES**

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

கதை 11

Gaya | காயா

உணர்வுகளின் கலவரம்

உங்கள் சொந்த நாட்டை விட்டு தப்பித்து, கலாச்சாரம், பழக்கவழக்கங்கள், மொழி எதையும் அறியாத ஒரு நாட்டில் உங்களைச் சுற்றி யாருமில்லாமல் இறங்குவதை நினைத்துப் பாருங்கள். இப்படியான நிலைமை நேரும் போது உள்ளத்தில் எழும் குழப்பத்தைக் கணிப்பது தான் இந்த ஓவியத்தின் நோக்கம்.

எனது தாத்தா அந்த உணர்வுகளை பற்றிப் பேசும் போது, அவர் கூறியது :
“நான் ஒரு முற்றிலும் வேறு உலகத்தில் அடியெடுத்து வைத்தது போல் உணர்ந்தேன். மகிழ்ச்சியாக இருந்தாலும், அதுடன் மிகுந்த சிரமங்களும்/கஷ்டங்களும் ஏற்பட்டன. என் குடும்பத்தினரை விட்டுப் பிரிய வேண்டிய நிலை, வேலை இல்லாமல் இருப்பது, போன்ற பல பிரச்சனைகள்...”

நான் அந்தக் குழப்பத்தைக் கையாள விரும்பினேன், ஆனால் அதே நேரத்தில், ஒருவரின் மன வேதனை மற்றும் துயரத்தை வெளியில் காட்டாமல் “தன்மானத்துடன் நிற்க வேண்டும்” என்ற சமூகத்தின் கட்டாயத்தையும் வெளிப்படுத்த விரும்பினேன். அதனால்தான் அவரது வாய் ஒரு கட்டாயமான புன்னகையுடன்/ சிரிப்புடன் இழுக்கப்பட்டவாறு வரைந்துள்ளேன்.

“நான் தமிழீழத்தில் வாழ்க்கை சிறந்தது என்று சொன்னால், ‘அப்படியென்றால் நீங்க அங்கே போயிருங்கள்’ என்று சொல்வார்கள் – ஆனால் என்னால் முடியாது. நான் ஏதாவது செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டால், என்னால் செய்யக் கூடியதை விரும்புவதற்கே நான் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறேன்.”

இந்தக் கார்பன் ஓவியத்தை நான் தேர்ந்தெடுத்ததின் மூலம், பல வகையான உணர்வுகளை அதிகக் கூர்மையாக தொகுத்து வெளிப்படுத்த முடிந்தது.

கார்பன் கொண்டு வரப்படும் குழப்பமான விளைவுகள், இந்த மாறுபட்ட உணர்வுகளின் மங்கலான தன்மையை குறிக்கிறது.

மிகவும் விரைவாக வரைந்த ஓவியத்தில் உருவாக்கப்பட்டதால், இந்த பொருளின் தீவிரத்தன்மையையும், அவசர உணர்வையும் வழங்க முடிந்தது.

THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH

A Story Queself

Shawmya | செளமியா

My mother recounted that in the early days, she and her Tamil friends didn't even know the proper way to use a fork and knife at company dinners. To avoid drawing attention, they would discreetly watch others and try to mimic the correct mannerisms.

Many immigrants face a form of forced adaptation where they must quickly learn and adopt new social customs to be accepted. Psychologically, such experiences can lead to acculturative stress – a state where the challenge of integrating into a new culture produces anxiety, self-doubt, and emotional strain. There is often a risk of developing imposter syndrome, where individuals feel like they're constantly on the verge of being exposed as outsiders despite their efforts to fit in. Additionally, the constant need for code-switching, or altering behavior and language to suit different cultural contexts, can further intensify internal conflicts between maintaining one's original identity and conforming to new societal expectations.

எனது அம்மா கூறியபடி, வெளிநாட்டில் ஆரம்ப நாட்களில், அவரும் அவருடைய தமிழ் நண்பர்களும் பொது நிறுவன விருந்துகளில் கத்தி மற்றும் முள்ளுக்கரண்டியையும் சரியாக பயன்படுத்தும் முறையை கூட தெரியாமல் இருந்தனர். சுற்றியுள்ளோரின் கவனத்தை திருப்பாமல், அவர்கள் மற்றவர்களை கவனித்து, சரியான முறையை கற்றுக்கொள்ள முயன்றனர்.

பல புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழ் மக்கள் புதிய சமூகத்தில் பொருந்திக்கொள்ள/ ஒத்துமூவி வாழ வேண்டிய கட்டாயம். அதாவது அவர்கள் விரைவாகவே புதிய சமூக பழக்கவழக்கங்களை கற்றுக்கொண்டு ஏற்கும் நிலைக்கு தள்ளப்படுகிறார்கள். உளவியல் ரீதியாக, இதுபோன்ற அனுபவங்கள் ஒத்திசைவு மன அழுத்தத்தை (Acculturative Stress) உருவாக்கக்கூடும்-புதிய கலாச்சாரத்துடன் பொருந்திச் செல்ல வேண்டிய முயற்ச்சி பதற்றம், தன்னம்பிக்கையின்மை, மற்றும் உணர்ச்சி சோர்வை ஏற்படுத்தும்.

அவர்கள்புதியசூழலில்பொருந்திக்கொள்ளமுயன்றாலும், எப்போதுவேண்டுமானாலும்வெளியறியோராகவெளிப்படலாம்என்றபயத்துடன்வாழவேண்டிய“தன்னலமீதானசந்தேகநோய்” (Imposter Syndrome) « உண்மையில் தகுதியானவனா? என்றமனமட்டஉழல், தன்னைஏற்றுக்கொள்ளமுடியாதமனஅழுத்தம் »உருவாகும்அபாயம்உள்ளது. தன்னைமுழுமையாகஏற்றுக்கொள்ளப்படாதவராகஉணர்ந்து, “என்னைஉண்மையாகவேஇங்கேசேர்ந்தவராகஏற்றுக்கொள்வாரா?” என்றநிலைமையைதொடர்ந்துஅனுபவிக்கும்உணர்வுஏற்படலாம்.

இதனோடு, “குறியீட்டுமாறுதல்” (code-switching) என்பதுதொடர்ந்துமேற்கொள்ளவேண்டியஒருசெயலாகமாறுகிறது-அதாவது, வெவ்வேறுசூழல்களுக்குஏற்பநம்நடத்தை, மொழி, உடல்மொழியைமாற்றிக்கொள்ளவேண்டியகட்டாயம். இதுஒருவரின்தனித்துவஅடையாளத்தையும்புதியசமூகத்துக்குள்சமநிலைப்படுத்தவேண்டியஉள்ளுணர்வுப்போராட்டத்தைஅதிகரிக்கிறது.

இத்தகையநிலைமனிதர்களின்அடையாளஉணர்வையும்மனநிலையையும்ஆழமாகபாதிக்கக்கூடும். புதியசூழலில்ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டும்என்றபிரயாணத்தில், ஒருவரின்சொந்தபண்பாட்டின்சிறப்பைகடைப்பிடிக்கவிருப்பம்இருந்தாலும், அதுவெளியில்காட்டத்தயங்கும்மனநிலையைஉருவாக்கும். இந்தஅனுபவங்கள்ஒருபுறம்சவாலாகஇருந்தாலும், மறுபுறம், அவர்கள்தங்கள்அடையாளத்தைக்மீண்டம்உள்வாங்கஒருதனித்துவமானபயணமாகவும் அமையக்கூடும்.

THROUGH THE EYES OF
EELAM REFUGEES

15.03 - 19.03

ADDRESS: STEINSTRASSE 68, 8003 ZÜRICH